

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (toinen jaosto)

20 päivänä kesäkuuta 2001 *

Asiassa T-146/00,

Stefan Ruf, kotipaikka Ettlingen (Saksa), ja

Martin Stier, kotipaikka Pfinztal (Saksa),

edustajinaan asianajajat V. Spitz, A. N. Klinger ja A. Gaul, prosessiosoite
Luxemburgissa,

kantajina,

vastaan

sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV), asia-
miehinään A. von Mühlendahl, D. Schennen ja E. Joly, prosessiosoite Luxem-
burgissa,

vastaajana,

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

jossa kantajat ovat nostaneet kanteen sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) ensimmäisen valituslautakunnan 28.3.2000 tekemästä päätöksestä (asia R 198/1998-1), jolla hylättiin kantajien menetetyn määräajan palauttamista koskeva pyyntö, ja vaativat, että heidän rekisteröintihakemuksensa hakemispäiväksi on vahvistettava se päivä, jolloin kyseinen hakemus tehtiin virastolle,

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIN (toinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. W. H. Meij sekä tuomarit A. Potocki ja J. Pirrung,

kirjaaja: hallintovirkamies J. Palacio González,

ottaen huomioon ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 30.5.2000 saapuneen kanteen,

ottaen huomioon ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 18.9.2000 saapuneen vastineen,

ottaen huomioon 14.3.2001 pidetyssä suullisessa käsittelyssä esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Käsiteltävänä olevaa asiaa koskevat oikeussäännöt

- 1 Yhteisön tavaramerkistä 20 päivänä joulukuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 40/94 (EYVL 1994, L 11, s. 1), sellaisena kuin sitä on muutettu, 26 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Yhteisön tavaramerkkiä koskevassa hakemuksessa on oltava:

- a) yhteisön tavaramerkin rekisteröintianomus;
- b) tiedot hakijan yksilöimiseksi;
- c) luettelo tavaroista tai palveluista, joita varten rekisteröintiä haetaan;
- d) tavaramerkin kuvaus;

2. Yhteisön tavaramerkistä on suoritettava hakemusmaksu ja tarvittaessa yksi tai useampi luokkamaksu.

3. Yhteisön tavaramerkkiä koskevan hakemuksen on täytettävä 140 artiklassa tarkoitettussa täytäntöönpanoasetuksessa säädetyt edellytykset.”

2. Asetuksen N:o 40/94 27 artiklassa tarkennetaan seuraavaa:

”Yhteisön tavaramerkin hakemispäivä on se, jona hakija esittää virastolle — — 26 artiklan 1 kohdassa tarkoitettut tiedot sisältävät asiakirjat, jollei hakemusmaksun maksamisesta kuukauden kuluessa edellä tarkoitettujen asiakirjojen esittämisestä muuta johdu.”

3. Yhteisön tavaramerkistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 40/94 täytäntöönpanosta 13 päivänä joulukuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2868/95 (EYVL L 303, s. 1; jäljempänä täytäntöönpanoasetus) 9 säännön 1 kohdassa säädetään, että hakemus ei täytä hakemispäivän antamiselle asetettuja edellytyksiä muun muassa, jos perusmaksua ei ole maksettu kuukauden kuluessa hakemuksen jättämisestä virastolle, ja siinä tapauksessa virasto ilmoittaa hakijalle, että hakemukselle ei voida antaa hakemispäivää tämän puutteen vuoksi.

4. Täytäntöönpanoasetuksen 9 säännön 2 kohdassa säädetään, että jos puutteet poistetaan kahden kuukauden kuluessa edellä tarkoitettun ilmoituksen vastaanottamisesta, katsotaan hakemispäiväksi se päivä, jona kaikki puutteet on pois-

tettu. Jollei puutteita poisteta määräaikaan mennessä, hakemusta ei käsitellä yhteisön tavaramerkkiä koskevana hakemuksena.

- 5 Asetuksen N:o 40/94 78 artiklassa, otsikoltaan ”Menetetyn määräajan palauttaminen”, säädetään seuraavaa:

”1. Yhteisön tavaramerkin hakijalle tai haltijalle tai muulle virastossa käytävän menettelyn osapuolelle, joka huolimatta olosuhteiden edellyttämästä asianmukaisesta tarkkaavaisuudesta ei ole pystynyt noudattamaan määräaikaa viraston suhteen, voidaan pyynnöstä palauttaa tämän oikeudet, jos noudattamatta jättäminen on tämän asetuksen nojalla suoraan aiheuttanut oikeuden tai muutoksenhakukeinon menettämisen.

— —

3. Pyyntö on perusteltava ja siinä on esitettävä tosiasiat ja sen tukena olevat perustelut. Pyyntö katsotaan esitetyksi vasta kun menetetyn määräajan palauttamista koskeva maksu on suoritettu.”

Asian tausta

- 6 Kantajat jättivät 15.4.1996 asiamiehensä S:n välityksellä virastolle yhteisön kuvamerkkiä DAKOTA koskevan rekisteröintihakemuksen (nro 227 306).

- 7 Hakemuslomakkeessa maksuille varatussa kohdassa hakijat totesivat, että hakemusmaksu suoritetaan myöhemmin.
- 8 Virasto ilmoitti 21.5.1996 telekopiolla vastaanottaneensa rekisteröintihakemuksen.
- 9 S. lähetti 17.6.1996 päivätyllä kirjeellä virastolle kopion todistuksesta, jonka mukaan Saksan patenttivirasto (Deutsches Patentamt) oli rekisteröinyt tavaramerkin DAKOTA, sekä kantajien antaman valtakirjan.
- 10 S. lähetti 19.12.1996 päivätyllä kirjeellä virastolle tämän pyynnöstä uuden valtakirjan.
- 11 S. totesi 5.2.1997, ettei hakemusmaksua ollut suoritettu.
- 12 Viraston tiliä hyvitetiin 12.2.1997 hakemusmaksun suuruisella summalla eli 975 eculla lisätynä 200 eculla, joka vastasi menetetyn määräajan palauttamista koskevaa maksua.
- 13 S. jätti 18.3.1997 päivätyllä kirjeellä menetetyn määräajan palauttamista koskevan pyynnön ”hakemispäivän vahvistamiseksi”. Tämän pyynnön tueksi S. ilmoitti, että hakemusmaksu oli suoritettu myöhässä yhden hänen avustajansa, C:n tekemän erehdyksen vuoksi.

- 14 S. tiedusteli 4.9.1997 päivätyllä kirjeellä sitä, missä vaiheessa sen DAKOTA-asian osalta esittämien, määräajan palauttamista koskevien vaatimusten sekä seitsemän muun rekisteröintihakemuksen tutkinta oli.
- 15 Virasto ilmoitti 24.10.1997 päivätyllä kirjeellä kantajille, että näiden rekisteröintihakemukselle oli annettu hakemispäiväksi hakemusmaksun suorittamispäivä 12.2.1997.
- 16 Tutkija hylkäsi 8.10.1998 tekemällään päätöksellä menetetyn määräajan palauttamista koskevan pyynnön.
- 17 Kantajat tekivät 27.11.1998 virastolle asetuksen N:o 40/94 59 artiklan nojalla valituksen, jossa vaadittiin tämän päätöksen kumoamista.
- 18 Ensimmäinen valituslautakunta hylkäsi tämän valituksen 28.3.2000 tekemällään päätöksellä (jäljempänä 28.3.2000 tehty päätös).

Asianosaisten vaatimukset

- 19 Kantajat vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— kumoaa 28.3.2000 tehdyn päätöksen

— määrää, että viraston on vahvistettava yhteisön tavaramerkkiä koskevan rekisteröintihakemuksen nro 227 306 hakemispäiväksi 15.4.1996

— kutsuu kuultaviksi todistajina S:n, hänen edeltäjänsä sekä C:n

— velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

20 Virasto vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— hylkää kanteen

— velvoittaa kantajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

21 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, että kantajat peruuttivat suullisessa käsittelyssä vaatimustensa toisen osan.

Kumoamisvaatimus

22 Kanteen tueksi esitetyt kanneperusteet koskevat asetuksen N:o 40/94 27 artiklan yhteensoveltumattomuutta eräiden teollisoikeuden suojelemisesta tehtyjen kan-

sainvälisten yleissopimusten kanssa, vastaajan laiminlyöntiä ilmoittaa kantajille viran puolesta asetuksen N:o 40/94 27 artiklassa hakemusmaksun suorittamiselle asetetun yhden kuukauden määräajan olemassaolosta, asetuksen N:o 40/94 78 artiklan rikkomista ja lopuksi täytäntöönpanoasetuksen 9 säännön 1 kohdan rikkomista; tämän säännön mukaisesti viraston olisi pitänyt ilmoittaa kantajille, ettei heidän rekisteröintihakemukselleen voida vahvistaa hakemispäivää sen vuoksi, että hakemusmaksua ei ole suoritettu säädetyssä määräajassa.

- 23 Alustavasti on tarkennettava, että käsiteltävänä olevalla kanteella pyritään 28.3.2000 tehdyn päätöksen kumoamiseen ainoastaan siltä osin kuin päätöksessä hylättiin kantajien menetetyn määräajan palauttamista koskeva pyyntö, jonka tarkoituksena oli se, että kantajien rekisteröintihakemukselle vahvistetaan hakemispäiväksi päivä, jona hakemus tehtiin virastolle eli 15.4.1996.
- 24 Tämän tarkennuksen huomioon ottaen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo aiheelliseksi tutkia ensin neljännen kanneperusteen.

Neljäs kanneperuste, joka koskee täytäntöönpanoasetuksen 9 säännön rikkomista

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

- 25 Kantajat väittävät, että täytäntöönpanoasetuksen 9 säännön 2 kohdan nojalla rekisteröintihakemuksen osalta hakemispäiväksi katsotaan kahden kuukauden

kuluessa viraston antaman ilmoituksen vastaanottamisesta se päivä, jona viraston ilmoittamat puutteet on poistettu. Koska virasto ei kuitenkaan esillä olevassa asiassa ole antanut tällaista hakemukseen liittyviä puutteita koskevaa ilmoitusta, sillä ei ollut oikeutta vahvistaa hakemispäiväksi hakemusmaksun suorittamispäivää.

- 26 Viraston mukaan täytäntöönpanoasetuksen 9 säännön 2 kohdassa säädetyn ilmoituksen tarkoituksena ei ole säilyttää ennallaan rekisteröintihakemuksen tekemispäivää vaan varoittaa tämän hakemuksen puutteiden poistamista jättämiseen liittyvästä välittömästä, suoraan lain nojalla toteutuvasta seurauksesta, eli että hakemusta ei käsitellä yhteisön tavaramerkkiä koskevana hakemuksena.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 27 Sen sijaan, että neljännellä kanneperusteella pyrittäisiin riitauttamaan 28.3.2000 tehdyn päätöksen pätevyys, jota, kuten virasto on perustellusti huomauttanut, tässä oikeudenkäynnissä ei ole riitautettu, sillä pyritään itse asiassa riitauttamaan sen viraston 24.10.1997 päivätyyn kirjeeseen sisältyvän päätöksen pätevyys, jolla kantajien rekisteröintihakemukselle vahvistettiin hakemispäiväksi 12.2.1997.

- 28 Täytäntöönpanoasetuksen 9 säännössä ei itse asiassa säädetä esillä olevan asian kannalta merkityksellisen asetuksen N:o 40/94 78 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä. Siinä säännellään sellaisesta rekisteröintihakemusten puutteiden korjaamisesta koskevasta erityismenettelystä, jonka nojalla rekisteröintiä hakeneet voivat saada hakemispäiväksi sen päivän, jona ne ovat poistaneet hakemuksessaan ilmenneet puutteet.

- 29 Koska neljännellä kanneperusteella ei voida näin ollen tukea kantajien esittämää kumoamisvaatimusta, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ei tarvitse ryhtyä arvioimaan sen perusteltavuutta.

Ensimmäinen kanneperuste, joka koskee asetuksen N:o 40/94 27 artiklan yhteensoveltumattomuutta eräiden teollisoikeuden suojelemisesta tehtyjen kansainvälisten yleissopimusten kanssa

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

- 30 Kantajat vetoavat teollisoikeuden suojelemisesta 20 päivänä maaliskuuta 1883 tehdyn Pariisin liittosopimuksen, sellaisena kuin sitä on myöhemmin tarkistettu, 4 artiklan A kohdan 3 kappaleeseen sekä eurooppapatenttien myöntämisestä Münchenissä 5 päivänä lokakuuta 1973 tehdyn yleissopimuksen 87 artiklan 3 kappaleeseen, joiden mukaan asianmukaisesti tehdyllä kansallisella hakemuksella tarkoitetaan sellaista hakemusta, jolle voidaan antaa hakemuksen tekemispäivä riippumatta siitä, mihin hakemus johtaa.
- 31 Kantajat päättelevät tämän perusteella, että hakemukselle on annettava hakemispäivä riippumatta siitä, mihin hakemus johtaa, eli riippumatta näin ollen siitä, onko hakemusmaksu suoritettu. Tämä tulkinta on myös Washingtonissa 19.6.1970 tehdyn patenttiyhteistyösopimuksen mukainen.
- 32 Viraston mukaan missään kansainvälisen oikeuden sopimuksessa tai muussa asiakirjassa ei ole määräyksiä hakemusmaksun suorittamiselle asetettavista määräajoista tai määräajan päätyttyä jälkeä suorittettuun maksuun tai tämän maksun laiminlyöntiin liittyvistä oikeudellisista seurauksista.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 33 Edellä mainitussa teollisoikeuden suojelemisesta tehdyssä Pariisin liittosopimuksessa ei ole hakemispäivän vahvistamisen edellytyksiä koskevia aineellisia oikeussääntöjä. Liittosopimuksen 4 artiklan A kohdan 2 kappaleesta näet ilmenee, että hakemusten sääntöjenmukaisuus määräytyy kunkin liittomaan sisäisen lainsäädännön mukaan tai eri liittomaiden kesken tehtyjen kahdenvälisten tai monenvälisten sopimusten mukaan.
- 34 Lisäksi edellä mainitun eurooppapatentin myöntämisestä tehdyn Münchenin sopimuksen 78 artiklan 2 kappaleen ja 90 artiklan 3 kappaleen määräyksistä seuraa, että hakemusmaksu on suoritettava viimeistään kuukauden kuluessa hakemuksen tekemisestä ja sen laiminlyönti merkitsee sitä, että hakemus katsotaan peruutetuksi.
- 35 Edellä mainitussa Washingtonin patenttiyhteistyösopimuksessa viitataan, kuten kantajat ovat itsekin kannekirjelmänsä 52 kohdassa huomauttaneet, nimenomaisesti edellä mainittuun teollisoikeuden suojelemisesta tehtyyn Pariisin liittosopimukseen.
- 36 Niistä kansainvälisistä yleissopimuksista, joihin kantajat ovat vedonneet, ja olettaen, että niillä on asian kannalta merkitystä, ei näin ollen ilmene sellaista periaatetta, jonka kanssa asetuksen N:o 40/94 27 artiklan olisi katsottava olevan ristiriidassa.
- 37 Ensimmäinen kanneperuste on näin ollen hylättävä.

Toinen kanneperuste, joka koskee vastaajan laiminlyöntiä ilmoittaa viran puolesta kantajille siitä, että hakemusmaksun suorittamiselle on asetettu yhden kuukauden määräaika

- 38 Kantajat arvostelevat virastoa siitä, ettei se ole kiinnittänyt S:n huomiota hakemusmaksun suorittamiselle asetettuun määräaikaan. Täytäntöönpanoasetuksen 9 säännön mukainen ilmoitus olisi ollut tarpeen asetuksen N:o 40/94 soveltamisen alkuvaiheessa varsinkin, kun otetaan huomioon, että sen 27 artiklaan sisältyi uusia sääntöjä.
- 39 Saksan siviiliprosessilain 139 §:ää analogisesti soveltamalla virastolla oli katsottava olevan tiedottamisvelvollisuus. Tämän säännöksen rikkomista on pidettävä sellaisena olennaisena menettelyvirheenä, joka rikkoo Saksan liittotasavallan perustuslain 3 §:n 1 momenttia.
- 40 Kantajat väittävät lopuksi, että virasto muistuttaa nykyään hakijaa rekisteröintihakemuksen vastaanottoilmoituksessa siitä määräajasta, joka hakemusmaksun suorittamiselle on asetettu, sekä niistä seurauksista, joita tämän määräajan noudattamatta jättäminen voi aiheuttaa. Koska virastolla on velvollisuus noudattaa yhdenvertaisen kohtelun periaatetta, se ei voi kohdella kantajia epäedullisemmin kuin nykyisiä hakijoita.
- 41 Virasto toteaa, että toisin kuin Saksan lainsäädännössä, asetuksessa N:o 40/94 ei säädetä siitä, että hakijaa olisi muistutettava hakemusmaksun suoritta-

misvelvollisuudesta. Tämän johdosta virasto siitä huolimatta, ettei kantajilla ole oikeutta vedota kansallisiin menettelymääräyksiin, huomauttaa, ettei sillä ole velvollisuutta muistuttaa asiasta.

- 42 Suullisen käsittelyn aikana virasto on tarkentanut, että sen uusi käytäntö merkitsee ainoastaan sitä, että se kiinnittää hakijoiden huomiota näiden velvollisuuden suorittamiseen hakemusmaksu.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 43 Siitä, miten S. on kuvaillut määräaikojen valvontajärjestelmäänsä, joka esitetään jäljempänä tarkasteltavan toisen kanneperusteen yhteydessä, ilmenee, että S. on antanut avustajilleen yleisen ohjeen valvoa sitä, että hakemusmaksun suorittamiselle asetuksen N:o 40/94 27 artiklassa asetettua yhden kuukauden määräaikaa noudatetaan.

- 44 Koska kantajan asiamies oli tietoinen velvollisuudesta suorittaa hakemusmaksu yhden kuukauden kuluessa, väitetyllä lainvastaisuudella, olettaen, että se voidaan näyttää toteen, ei ole tämän asian kannalta mitään merkitystä, kuten ei ole myöskään tämän seurauksena yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamista koskevalla väitteellä.

- 45 Toinen kanneperuste on näin ollen hylättävä tehottomana.

Kolmas kanneperuste, joka koskee asetuksen N:o 40/94 78 artiklan rikkomista

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

- 46 Kantajat katsovat osoittaneensa asetuksen N:o 40/94 78 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua olosuhteiden edellyttämää asianmukaista tarkkaavaisuutta. Virasto on tehnyt virheen kieltäytyessään palauttamasta asetuksessa tarkoitettuja kantajien oikeuksia ja vahvistamasta heidän rekisteröintihakemuksensa osalta hakemispäiväksi 15.4.1996.
- 47 Menettelyt, joihin S:n toimistossa turvaudutaan maksuaikojen noudattamisen varmistamiseksi, sulkevat periaatteessa pois kaikki virheen mahdollisuudet. Rekisteröintihakemuksien osalta noudatettavat määräajat merkitään jokaisen asiakirjakansion sisäkannelle ja ulkokannen etusivulle niitattavalle lomakkeelle. Tässä lomakkeessa on asiakirjakansion numero ja päivämäärä, joka on 14 päivää ennen määräajan päättymistä. Tämän päivämäärän viereen laitetaan suuri selvästi erottuva punainen merkki silloin, kun maksuajan noudattamatta jättämiseen liittyy oikeuksien menetyksiä. Tällaisessa tapauksessa asiakirjakansiot lajitellaan erilliseen kaappiin.
- 48 Maksuajat merkitään myös kortistoon, joka koostuu 365 päivittäisestä lomakkeesta, ja kussakin niissä on mainittu asiakirjakansion numero ja oikeudenhaltijoiden yhteystiedot. Kolme kuukautta ennen määräajan päättymistä asianomaisen asiakirjakansion numero merkitään yhdelle näistä päivittäisistä lomakkeista.
- 49 S:n pistokokein suorittaman valvonnan alaisena avustaja tarkastaa jokaisena arkipäivänä kaapin, johon on laitettu kaikki ne asiakirjakansiot, joiden osalta on noudatettava määräaikoja, sekä kortiston, ja näitä asiakirjakansioita seurataan siihen saakka kunnes maksun suorittamisesta sekä sen määrästä saadaan vah-

vistus. S. itse ja hänen avustajansa merkitsevät vielä eräpäivät kalentereihin ja valvovat niitä tällä tavoin. S. on antanut avustajilleen yleiset ohjeet varmistaa, että asetuksen N:o 40/94 27 artiklassa hakemusmaksun suorittamiselle asetettua kuukauden määräaikaa noudatetaan.

- 50 Esillä olevassa asiassa se, ettei hakemusmaksua ollut suoritettu säädettyssä määräajassa, johtuu kantajien mukaan loppujen lopuksi yksinomaan S:n edeltäjän vuonna 1972 palkkaaman erityisavustajan ja luotettavana työntekijänä pidetyn C:n tekemästä yksittäisestä virheestä. Asianomainen henkilö laittoi DAKOTA-asiakirjakansioon sekin hakemusmaksun suorittamista varten ja sijoitti tämän jälkeen kyseisen asiakirjakansion epähuomiossa niiden maksua odottavien sak-salaisten asiakirjakansioiden pinoon, joiden osalta noudatettavat määräajat ovat täysin erilaisia. DAKOTA-asiakirjakansio löydettiin väärästä pinosta rutiini-tarkastuksen yhteydessä ja tässä vaiheessa huomattiin, että hakemusmaksun maksuaika oli jo päättynyt.
- 51 Kantajat toteavat lopuksi, että esillä olevassa asiassa on lievennettävä asetuksen N:o 40/94 78 artiklassa asetettujen vaatimusten kohtuuttomuutta sen ylettömän työn määrän ja niiden organisointiin liittyvien vaikeuksien huomioon ottami-seksi, joita edellä mainitun asetuksen voimaantulo on aiheuttanut hakemuksen tekijöiden asiamiehille.
- 52 Viraston mukaan menetetty määräaika voidaan palauttaa silloin, kun kyse on sellaisesta asiakirjojen epähuomiossa väärään pinoon laittamisen kaltaisesta poikkeuksellisesta virheestä, joka on tapahtunut asiamiehen toimiston toimiessa muutoin huolellisesti.
- 53 Menetettyä määräaikaa ei sitä vastoin voida palauttaa silloin, kun määräaikaa ei olisi noudatettu siitäkään huolimatta, ettei tätä virhettä olisi koskaan tehty. C:n väitetty huolimattomuus ei viraston mielestä voinut kuitenkaan sinällään olla hakemusmaksun maksuajan noudattamatta jättämisen syynä. Asianomaisen tekemä virhe olisi pitänyt havaita heti lomakkeeseen punaisella merkityn mää-räaikaa koskevan maininnan avulla ja viimeistään siinä vaiheessa, kun

DAKOTA-asiakirjakansio luokiteltiin asianmukaiseen kaappiin. Tämän lisäksi on melko epätodennäköistä, että kyseinen asiakirjakansio löydettiin väärästä pinosta vasta huhtikuussa 1997. DAKOTA-asiakirjakansioon laitettu sekki olisi viraston mukaan pitänyt huomata siinä vaiheessa, kun kyseinen asiakirjakansio tuotiin S:lle viraston kanssa käytyjen kirjeenvaihtojen johdosta.

- 54 Sellaisten ammatikseen asiamiehenä toimivien henkilöiden, jotka kolmas osapuoli on valtuuttanut edustamaan itseään virastossa, olisi viraston mukaan pitänyt osoittaa entistäkin suurempaa tarkkaavaisuutta, varsinkin kun yhteisön tavaramerkkien uusi rekisteröintimenettely oli erilainen kuin aiempi rekisteröintimenettely.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 55 C:n väitettyä virhettä on pidettävä asetuksen N:o 40/94 78 artiklassa tarkoitettuna noudattamatta jättämisenä. Tämä noudattamatta jättäminen aiheuttaa kyseisen asetuksen nojalla suoraan sen, että kantajat menettävät oikeutensa saada rekisteröintihakemuksellensa hakemispäiväksi 15.4.1996, jolloin kyseinen hakemus jätettiin virastolle.
- 56 On kuitenkin mahdoton hyväksyä sitä, ettei hakemusmaksua ole pystytty suorittamaan säädetyssä määräajassa pelkästään sen vuoksi, kuten kantajat väittävät, että C. oli laittanut DAKOTA-asiakirjakansion vireillä olevien kansallisten asiakirjakansioiden pinoon.
- 57 Tämä virhe olisi näet normaalisti pitänyt havaita nopeasti S:n toimistossa käyttöön otetun määräaikojen valvontajärjestelmän avulla.

- 58 S:n avustajien huomion olisi pitänyt kiinnittyä jo asiakirjakansion luokittelemisesta lähtien siihen punaisella merkittyyn lomakkeeseen, jonka piti olla niitattuna asiakirjakansion ulkokanteen ja jossa piti olla maininta hakemusmaksun mak-suajasta.
- 59 Koska S:n määräaikojen valvontajärjestelmä sulkee täysin pois mahdollisuuden siitä, että DAKOTA-asiakirjakansio voisi maata 5.2.1997 saakka väärään pinoon lajiteltuna eli melkein kymmenen kuukauden ajan rekisteröintihakemuksen tekemisestä lukien, on todettava, ettei kyseistä valvontajärjestelmää ole nouda-tettu.
- 60 Lopuksi on todettava, että C:n väitetty virhe olisi normaalisti pitänyt havaita aina siinä yhteydessä, kun viraston kanssa käytiin DAKOTA-asiakirjakansion osalta kirjeenvaihtoa, eli ensimmäisen kerran 21.5.1996 ja tämän jälkeen 17.6.1996 ja 19.12.1996.
- 61 Näin ollen kantajat eivät ole pystyneet osoittamaan asetuksen N:o 40/94 78 artiklassa tarkoitettua olosuhteiden edellyttämää asianmukaista tarkkaavai-suutta.
- 62 Tältä osin sillä poikkeuksellisella työn määrällä ja niillä organisointiin liittyvillä vaikeuksilla, joista kantajat väittävät kärsineensä asetuksen N:o 40/94 voi-maantulon johdosta, ei ole asian kannalta merkitystä.
- 63 Kolmas kanneperuste on näin ollen syytä hylätä.

- 64 Kaikista edellä olevista seikoista seuraa, että kanne on hylättävä kokonaisuudessaan.

Todistajien kuulemista koskeva pyyntö

- 65 Edellä olevat seikat huomioon ottaen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on voinut antaa ratkaisunsa vaatimusten, kanneperusteiden sekä kirjallisen ja suullisen menettelyn aikana esitettyjen väitteiden ja niiden perustelujen pohjalta sekä esitetyt asiakirjat huomioon ottaen.
- 66 Näin ollen kantajien vaatimustensa kolmannessa osassa esittämä pyyntö todistajien kuulemisesta on hylättävä.

Oikeudenkäyntikulut

- 67 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantajat ovat hävinneet asian, heidät on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut vastaajan vaatimusten mukaisesti.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
(toinen jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

- 1) **Kanne hylätään.**
- 2) **Kantajat veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.**

Meij

Potocki

Pirrung

Julistettiin Luxemburgissa 20 päivänä kesäkuuta 2001.

H. Jung

kirjaaja

A. W. H. Meij

toisen jaoston puheenjohtaja